

Trojice písní soutěžila ve folkové části hitparády **Countryradia**, a tak jsem se rozhodl spojit do jednoho článku i CD, z nichž písně pocházejí.

Přelet M.S. natočil CD s názvem, který vůbec nelže a je jednak doporučením a jednak i charakteristikou: **Parádní medicína**. Sedmnáct spíše kratších písniček by u většiny desek při pohledu na obal evokovalo buď hudební hříčky než skladby a nebo vzrůstající nudu z neschopnosti škrkat. V případě Přeletek jsem skoro litoval, že je těch věcí jen sedmnáct. To kouzlo spočívá v tom, že se obrátily na bohaté, rozmanité a pestré autorské zázemí – tak pestré, že se mi ho ani nechce vypisovat, musel bych seznam prakticky opsat. Ale přece jen trochu – vedle sebe se tu sešli textaři jako **Mila**

n Jablonský, Běda Röhrich, Přemysl Haas

, do role autorů textů se dostali i

Jiří Žáček

nebo

Emanuel Frynta

. Hudba je z části dílem

Romany Tomáškové

, ale i tady se vedle ní sešla jména jako

Franta Vlček

,
Petr Merxbauer, Vojta Zícha

a další. A Přeletky tuhle různorodou směs sjednocují svým projevem. Sjednocují přesto, nebo právě proto, že jsou v každé písničce trochu v jiné poloze, v jiné náladě, ale vždy stoprocentní, přitom vtipné a zdravě sebejisté jak výrazem, tak samotným výkonem. Ta energie a pohoda z alba přímo sálá. Osobně mě nejvíc oslovily

Kabelky, Někdo, Lednice, Píseň o cestě

, ale zjistíte, že třeba

Madla

, která by leckoho jiného stáhla do hlubin prvoplánové říkanky, se v podání Přeletek stává

Uměním

. Zaujme i lidová

Holka modrooká

svou invenční úpravou a zpracováním. {desky 1433}

Bonsai č.3

vydala desku

Zí dlouhých poutí

. Najdeme na ní zajímavou směs známé historie přímo z pera Františka (

Jantarový komnaty

), výsledků spolupráce pamětníků

(Kamarád)

, méně známé historie

(Průvan)

, reminiscence na historii

(Nottingham)

i aktuálního folku, historií inspirovaného

(Smířená)

. V tomto případě historií kapely Bonsai a tvorbou

Františka Stralczynského

. Ale celé to drží pohromadě především proto, že muzikanti jsou naladěni na výchozí základní strunu, kterou určil František Stralczynský. Z interpretů doslova dýchá úcta k autorovi, současně ale chuť i odvaha se jeho odkazu nejen zmocnit a udržovat naživu (to je interpretace jeho písní), ale i jej rozvinout a přiblížit současnosti (to jsou jejich vlastní autorské písničky). Přitom se stále drží v mezích, které stanovila dávná Bonsai – klidný, do sebe obrácený, přemýšlivý folk s barevnými textovými obrazy, napětí spíše vnitřní, než na oddiv stavěné. Jedničkou pro mě je z těch novějších písní jasně

Nottingham

.

Paličkové bubínky

či

Na korze jménem Sláva

jsou trochu příliš reminiscencí na

Námořní

tesknou, nebo Plíhalovu

Pohádku

či

Kluziště

,

Klíny

jsou trochu zbytečně natahovány. Zaujmou dále určitě třeba

Obálky

nebo

Prstem po souhvězdí

.{desky 1441}Nu, a nakonec

Devítka a Honza Brož

–

Je to boj!

. Tohle album je na rozdíl od dvou výše uvedených kompaktní jiným způsobem – autorským rukopisem

Honzy Brože

. Místy až tak charakteristickým a osobitým, že se mi v paměti objevují i jeho fejetony, které kdysi připravoval a četl pro Countryradio. Honza ví, co chce sdělit, umí to napsat a umí to i sdělit. Má široký záběr témat, od věcných až po ta pocitová, či s přesahy, a umí využívat širokou škálu možností, které mu folková muzika dává. Přesto ale, málo platné, někdy se opakuje, ať už na desce samotné, nebo v kontextu celé své tvorby. Činí tak ale naštěstí vkusně a se sympatickým citem. Trošku to zmírňuje tím, že dává prostor

Jindřišce

, ta se ale zjevně drží přesně jeho autorských pokynů. Peckou je jednoznačně

Píseň pro S.J.

Devítka, Trojka a Jedničky

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 28 Listopad 2016 20:54

a

Stárnoucí muž

, Jindřiška vynikne v písni

Modlitba k létu

a oba společně pak v titulní skladbě. Skladba

Presvátaja Mati

trošku kočkovsky prudí, ale dá se to vydržet, je taková jediná. Jo, a

Třetí zvonění

připomíná

Holku od koní

,

Amerika

pak je kdesi mezi

Grand Canyonem, Duší v peři

a

Pěnou dní

. Ale i tak je to příjemná deska, kterou je dobré pouštět si k pohodovému podvečeru, pěkně celou najednou. Přinese vám příjemnou klidnou atmosféru a nebudete se cítit sami, i kdybyste ji sami poslouchali.{desky 1438}